

Brivce trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Troperesna detelja.

Dokler je bil učitelj Rud. Gross še v Marezigah, spomnila se ga je večkrat »Edinost« a Brivec ni do danes menda še ničesar sporočil o njem, da si je gosp. Gross med tem že romal iz Marezig, ali kakor bi se reklo drugače, bil je službeno premeščen, menda, kakor se govori po Kopru, v Boršt. Ker se je namreč g. Gross v Marezigah dobro obnašal, dobil je zato boljšo službo. V Marezigah imajo nekega obč. svetovaleca, kateremu se pravi po domače Fikon. Ta mož jo izvrsten politik, pa tudi praktičen. To se pravi, mož bi hotel politizirati zato pa mu se ne ljubi delati. Ker pa od same politike nazadnje človek tudi ne more živeti, treba je gledati, da politika tudi kaj nese. Posebno Fikonu bi bilo neobhodno potrebno, da mu politika že enkrat kaj donese, ker do zdaj mu je vedno le nesla. — Tudi na naši sodnji je dobro znan. Če ima samo dve pravdi na teden ni zadovoljen. Upniki so v velikih skrbih. On bi rad plačal pa nima bora. Kaj toraj? — Mož ima praktične načrte. — V Marezigah dobimo obč. urad — tako si je mož mislil pred enim letom — kaj ko bi postal župan?

Da! To mora biti! In potem? Jo že imam; občinska hlagajna v mojih rokah, bi tudi dobro stala. In res! Mož se je lotil z vso vnemo delovanja, da bi prišel do cilja,

Deloval je ognjevito, vstrajno za ideal, ki mu pomore do časti in mu pomete skrbi. — Gambini mu je bil desna roka in še

druge koperske kapacitete. Pa če tudi je deloval z jekleno vztrajnostjo, se je vendar skrbno čuval, da bi komu izdal svoje naklepe. Mož je sicer slab gospodar, a kakor že omenjeno — izvrsten politik, pa tudi dober diplomat. V Marezigah je igral velikega Slovenca in dosegel, da je bil predsednikom pevsko-bralnega in predsednikom konsumnega društva, v tem se je kvalisal v Kopru da bo on izvoljen županom, in da se bo uradovalo v novi občini italijanski. — Simpatije našega narodnega vodstva si je menil pridobiti z znanim nastopom na shodu v Šmarjah. — In ko je bil čas da se začno delati priprave za volitve, se je kar sam postavil na čelo agitacijskega odbora. Vendar tudi zdaj še ni črhnil niti besedice odtem, da misli on postati odbornik ali svetovalec, kaj še — župan. —

Par dni pred volitvami je rekel da, gre v družbi z Plahutom — s kojim se je seznanil pozneje — v Trst, da natisnejo v tiskarni »Edinost« volilne listke.

Toda smola! Parnik sta — med tem ko sta v gostilni pri »Vaporetu« kufopila — »zamudila« in naročila volilne listke v italijanski tiskarni v Kopru. Pa kako so se dobri Marezgoveci začudili, vidé, da je Fikon na prvem mestu kot odbornik! No, volitve so bile končane in Fikon odbornik! Do tu je šlo vse dobro! — Treba je bilo samo še pridobiti večino odbornikov, da volijo Fikona — županom. —

Toda tu je šla trda!

Ob tem se je razbila vsa politična modrost in vsa diplomacija Fikona.

Marezganskim odbornikom ni šlo in

ni šlo v glavo kako bi mogel skrbeti za dobro občinsko gospodarstvo človek, ki ne zna skrbeti za lastno imetje. — Zato tudi niso volili Fikona za »podeštata«. Ker pa on zna dobro »šrajati«, volili so ga za »konšelirja«. — No, si je mislil Fikon, tudi dobro. Podeštata ne zna ne pisat ne brat, on bo naredil le to, kar bom jaz hotel. — Potem bom že gledal, da naredim kakšno neumnost, da bo obč. zastop razpuščen in Fikon postane vladni komisar. Vse to je bilo dogovorjeno med njim in koperskimi kaporjoni.

Bilo je dogovorjeno, da postane Fikon vladni komisar, a Plahuta eden svetovalec. Kdo bi bil drugi svetovalec, o tem se ni doznalo. —

(Dalje sledi.)

Ribniška godca.

Spis. Skuk.

Na neko svadbo, bila sta povabljeni dva ribničarja, po imenu Gašpar in Štefan. Igrala sta do 10. ure zvečer, ob 10. uri so jima plačali za kolikor so se bili pogodili. Ko je prejel starejši Gašpar denar popihala sta jo takoj od svadbe. Seveda ženini ni bil tega zadovoljen, ali siliti se jih je tudi bal ker je predobro poznal ta tiča. Svadba je bila še nekoliko časa pokoneci, in potem so tudi oni so razšli s toplimi pozdravi. Naša spretna godca sta jo pa krenila v neko drugo vas, želeč tudi tam kaj burk uganjati. Med potjo sta si tudi denar

razdelila, ali pri razdelitvi jima ni šlo pravd zakaj »en vinar« je ostajal, za tega se je tudi med njima vnel prepir ter začela sta se prepirati po ribniški šegi: »Ti goljuf! vinar mure bit muoj, jest sem skuorej pū sape pūstū stem »klenjetam« koker pa ti s harmoniko in vinar mure bit muj pa je aus«. Drugi mu je pa ugovarjal, da njega veliko več stane harmonika kakor njegov »klenet.« In tako je šlo vedno naprej:

Kar na enkrat začelo se je oblačiti, zatem bliskati: hud vihar, in v malem času so začele debele kaplje padati. Naša godca to videvši, jima ni bilo več mar za vinar, ampak prav po prijateljsko sta ugibala kaj jima je storiti v tej strašni noči, strehe pa nikjer. Štefan reče: »Vidiš tam le naprej se mi zdi kūker en britof le hitro stupva, pa buova šla pod tjūrn tūlkū eajta da polježe dež.« »Jaz vejš drag' Štjefanček, mene je strah jet na britof, kaj nejš' še slišov de ob polnoči pridejo vsi mrtvi v ejrkv k maši, in če naji dobijo pod tūrnam naj zdobijo kokr' solnce prah.«

»A, kaj buoš strahopetec jest pa grem, na dežju pa nebom magari, če nikol več Urše ne vidim, saj sem jo s.t.« ter urno stopi na pokopališče. Gašper v strahu za njim, v eni roki klobuk z eno pa je neprenehoma križe delal.

Pod stolpom jima ni nič kaj vgajalo. ker je veter podil tudi pod stolp. Kam sedaj? Štefan vidi mrtvašnico odprto, par korakov in bil je v njej, »Aha tūkej pa, še stov je tle, tam le trūga, Gašper pejd' sem tūkej je duobro«. Gašpar napravi zopet par križev potem šele stopi notri.

Štefan mu veli, da naj se vsede na stol, on sam se pa vleže v rakvo (po nekih krajih imajo navado imeti vedno po en par rakov, namreč če kak siromak umrje da ga prej ko mogoče spravijo spoti, v, Cerknici imajo še to milo navado.) Štefan ni mogel molčati ter začne zopet Gašperja za vinar varati rekoč:

»Nū muoj ljūb Gašperček kaj ne da buo muj vinar?« »Ej kaj buoš zdej od vinarja govurū rajši moli.«

Čez nekoliko časa zasliši se neko pogovarjanje, ter vedno bliže in bliže, kar na enkrat stopi okoli sedem tatov v mrtvašnico, naj brže je tudi one tu prignal dež, ti se pa kar po tleh posedejo ne zmeneč se za za ona dva mrtva, Nato začnejo deliti denar, katerega so naropali, starejši jim ga je pa delil. Kadar je vse vsak svoj del dobil začeli so se pogovarjati to in ono. Mlajši stopi po konci rekoč:

»Večkrat smo že čuli od mrtvih, da po noči vstajajo, kakor jih v resnici tukaj vidite, radoveden sem kaj bi se zgodilo znami ako razkoljem stem mečem onemu na stolu glavo.«

Ubogi Gašper, res več mrtvemu podoban kakor živemu, videl je pred seboj smrt ter v duhu jemal slovo od žene. Tudi Štefanu se je enaka godila. V tem stopi tolovaj z mečem pred njega, ko vzdigne meč kviško, da bi presekali mu glavo; zavpije Gašpar s grozovitem glasom: »Mrtvi pomagajte!!« Štefan tudi naglo plane pokoneu rekoč: »Kaj tūd' jest?« Tolovaji videvši to grozo, da so mrtve obudili, zbežijo ne zmenivši za denarje, kolikor so jih pete mogle nesti.

Štefan reče Gašperju: »Se vidū hudiče kokū so jo probral', mišlim da ne pridejo nikul več sem, in pa še denar so pūstl' od straha, sedaj si buova pa še to razdelila.« Ko je Štefan razdelil denar bila sta zelo vesela ker toliko denarja nista še nikol imela, začela sta se od velikega veselja zopet za oni vinar prepirati.

Tatovi sō nekoliko časa bežali, ko so pa videli da ni nikakoršne nevarnosti, so se vstavili ter žalovati po tolikem denarju ki so ga pustili.

Oni ki je hotel presekati glavo reče: »Veste jaz grem nazaj, da vidim ali so še mrtvi pokonei, in če so šli k počitku nazaj poberem denar.« Dobro reko drugi, le pojdi mi te počakamo tukaj. Ta gre nazaj. Ko pride do mrtvašnice sliši prepir: Moj bo vinar. Ta je mislil da je toliko mrtvih, da še vsakemu en vinar ne pride. Radoveden pogleda skozi okno, Štefan zapazi da je oni koji je hotel glavo odsekati, zgrabi ga za lase ter začne biti ga ob zid in kričati: »Ti frdaman poštenovič kaj te še tūkej hūdič drži?« Gašperju se je pa smilil, začel je prositi: »Pūst' ga pūst', sej ima žje zeduost', de m' možgan ne zmejšeš.« Štefan je na Gašperjevo prošnjo pustil poštenoviča, tolovaj je zbežal k onim, ki so ga čakali radovedni kaj da bo. Ali ko jim ta povē da je toliko mrtvih, da še vsakemu vinar ne pride se tudi oni prestrašijo in zbeže.

Ribničarja sta potem tudi odšla ako ravno je še dež padal, prišla sta zjutraj v vas in tam v gostilni burke uganjala kolikor sta mogla in znala.

Pomenki za ognjiščem.

(v štajerskem narečju.)

K ū h a r e a: Ti Janes, gnes sva znovi sama. Droš je gno kobileo k žrebei,

Barika pa je odegnola štulo k biku, Mic pa še je tak v šoli, kaplona pa tūdi nega, doma odišli so se sprehojat; nojni Fidl je samo tū on je pač zvesti pesek, ne resen ti Janes? Dobro je da ne ve stvor gučati.

J a n e s: Neža, kaj misliš ti s tem govorjenjem?

K ū h a r e a: No ja, lahko se znovi pogovorjava vse sorte reči, in pri tem se bole razeveta nojna mladost, kaj ne?

J a n e s: Edino to me veseli, kadar sva sama, druge zabave ne iščem, in večje zabave nikjer ni kakor si jo midva narediva. V času, ko še Tebe nisem imel za kuharec, sem večkrat zahajal na pošto k g. V..... ni, smo kaj tarokerali, a, ko sem tebe dobil in si mi skraja branila; se mi je jako težko vidlo to navado popustiti, ali sedaj sem se že čisto navadil najnega samotnega življenja.

K ū h a r e a: Kaj ne Janes: lūbezen je le sladka, še stvor se rada zmenja, če rovno sem že bole stora, pa če se ga napijem dobrega vina, pa še le dobim rdečo forbo, to pa nič ne škodi, če lūdje provijo da sem pijaniga, še teko se sploh trezno delan, da se ne zatočen sem in to, in sem nato bole korajž na.

J a n e s: To tudi moraš gledati, kajti izdati se ne smeva proti nikomur, ker na tebe in mene morajo ljudje rešpekt imeti, na to moreva gledati da si čast ohraniva.

K ū h a r e a: Dobro misel imaš ti Janes, le počoke malo, neke še Ti morem povedati.

J a n e s: Neža le z besedami vun, da slišim Tvoje mnenje.

K ū h a r e a: Lūbi Janes, te še bi za noj lahko bilo, če bi nič kaplonov neli meli v forofi; še prle sta sploh dvo kaplana bila tū, zdaj pa je že samo eden moli, tega še totega ne treba, se midvo to že sama oproviva, ali pa naj bo mežnarija za kaplona stanovanje.

J a n e s: Kaj pa bo z mežnarom in orglarom? Ker ima že tak veliko familio v katero kočō pa bi tega potisnila?

K ū h a r e a: Veš, lūbi moj Janes če češ za nojno kožo gledati, te le s'totin kak naj hitre proč, toti vrog se sploh po mestah okoli vozi, in trikrat se mi je že senjalo, da naj je počerna, negdi tam gori pri tistem mestu M.... Veš, ne je tak nor kak ga Ti moš, veš toti vrog ti ma oči sploh odprte, po

dnevi in po noči; tota gospa učit. N... mi je provila, da bo toti vrog son rad odiša, in da de nekš zlo velki kšeft začaja. To tudi vsi formoni provijo, naj bole pa še verjen toti gospe N... tota mi vsigdor vse pošte prinese, in najbole lahko ž njo gučin. Posebno če nji krožico storega vinea dan.

J a n e s : Oh draga moja Neža, da bi se tvoje besede vresničile: vesel bi bil tako, da bi ga trikrat z narboljšim vinecem napojil, ker najrajši bi bil, da bi mi z lepega odišel. (Pride še.)

Sanji iredentizma.

Med letom 1870 in 1882 je bil iredentizem zadremal, ker je Italija bila nekako nasičena z papeževim svetom in denarjem. Tudi poznejši minister in državnik Sonnino je pisal leta 1881. da je treba popolnoma pozabiti na Italijo iredento (to je na naše julijske pokrajine, po katerih Lahom tako slino cedijo). — Trst je najboljša pristanišče za nemško trgovino, se je takrat pisalo — Interesi italijanski na južno Tirolsko so manj vredni kakor »pri-jateljstvo Avstrije«. Nekdo drugi je v onem letu tolažil Italijane, da ga ni naroda v Evropi, kateri bi ne imel svojih »neodrešenih zemlj«. In teh mislih so bili prvi italijanski diplomatje. Da utolaži italijanska vlada zemlje lačno narod odprli so politična vrata na jugu onkraj morja v Tunisu. Prišli so v Italijo že tako daleč ona leta, da je pod Depretisovo vlado (ta italijanski minister je podpisal trozvezo) sam krik: „Viva Trieste italiana“, bil kazniv — (Danes se ta klic čuje vsaki dan, in po Italiji ga uči, kdor bolj more.) In ko so po Italiji jokali po Oberdanku je Consulta — oficijeln list, prosil avstrijsko časopisje, naj Avstrija ne zameri, naj ne tolmači krivo, to laško sečutje, katere ni mogče udušiti. —

Stari lisjak Crispi, oni ministrer ki je bil poslal zlato krono Meneliku in vozaril Italijane po Abisini, je bil že začel kazati zobe Avstriji, in kedar je tržaško časopisje zaevililo češ, da Slovani Italijane dušijo, je Crispi potrkal na Dunaju in v Belinu reki: Oj la, cosa faccio qui! Privlačnost med Italijani okraj lože in tržaško-goriškimi-istrskimi je pa vedno rastla. Tako je pisal Bonfadini leta 1888 o neodrešenih: približno 700 tisoč Italijanov je podložno Avstriji, živč v Trentinu v

Trstu v Gorici in v Istri (Stavim mojo glavo, da jih ni 500 tisoč in če bi odšel še vse one v katerih se pretaka kraška, brkinska, vipavska in istarska slovensko hrvaška kri, ne vem koliko bi jih še ostalo di purò sangue. —)

Posebno v Trentinu, se vrti vsa stvar na zahtevah za lastno avtonomijo pod avstrijskim orlom. Nemški šulverein deluje posebno v Areu, Luserni Roveretu in Vodeni (Vodena ni mar slovenske korenike). —

O Trstu pišejo da je »francamente italiana«, posebno po šegah in sočutju. Magistrat da za šole blizo 400 tisoč polovico inkasa. — »Pikolo« in Indipendente sta skoraj oficijelna parlamentarna organa Italije. — Ali morda ni tako? Tako je!!

Vlada vstrijska oziroma tržaška kaže proti »italijanstvu« neko administrativno tolerancijo. — (To ni več toleranca to je podpora, zavetišče to je popolno priznanje italijanske nadvlade — od strani naše vlade. — Ali ni tako? Tako je!!)

Tožijo se, da je vlada za svoje namene Italijane delila — zato da 120 tisoč Tržaških Italijanov nima nobene moči, — da so zgubljeni za ostalo italijanstvo. — In Liburnija t. je izhodna Istra s kvarnerskimi otoci bi morala spadati pod Dalmacijo tako pa pomaga namnožiti slovanski element v Istru na 180 tisoč v tem ko je Italijanov lo 120 tisoč (seveda di puro sangue.)

Tako tedaj pravijo Italijani, je večina prebivalstva slovanska, a le za to ker je Trst izoliran. —

Kaj bi pa rekla Italija, ako bi prišlo »colla bella o colle brute« do sporazumljenja v oziroma do »modus vivenda« med Lahi in Slovenci — nastala bi kolera. Kje pa? Najprej v Trstu, potem ob obalih Istre in na Goriškem in po vsej Istriji. —

Ali predno se to zgodi bodo Italijani spečali še mnogo »angurje« na rdečem trgu v Trstu. —

Prevzetni Mihil.

Nemška »statsšpraha« edina še zavira stalno kristalizacijo Slovanstva v Avstriji, tako se tolaži nemški Mihil. On tudi trdi: Naše nemštvo mora zmagati v tem boju, ker za nami stoje močni bataljoni. (Tu se ne vè ali Mihil šteje samo nemške ali tudi slovanske).

Mi Nemci **nočemo** čistih računov se Slovani — mi moremo iste prekrižati na vsako »vižo«. Ako ne misli Avstrija slediti pangermansko stezo — naj gre raje na kose. Ali ni korajžen ta nemški Mihil.

Drugih misli.

Človek marsikaj lahko pogreša, ali človek brez človeka ne bi mogel živeti.

Slovenci vedno bolj bogatimo?

Kako to? Poglej samo na davke, kdor več ima ta je bogateji. Mi imamo državne, deželne, občinske, osebne davke; povrh si nakladamo sami še »narodni davek« in zdaj bomo imeli še škofovske, in kardinalne davke. Torej davke do »srajee« Tako je.

Nekateri pa trdè, da smo ubogi narod. To je tudi res. Poglej, vlada nas molze, občina molze, tujec molze, vse molze, zdaj pa še novi »goriški« in »kranjski« davek. Tedaj se je res čuditi ako imajo slovenske krave še kaj mleka.

Kako more pisati »Soča«, da ni pomanjkanja duhovnikov na Primorskem, ko vendar trdi kaplan Zega, da imamo same brezverske šole in brezverske učitelje, ki učijo darvinizem. Iz te šole prišel sicer tudi on. Jaz bi menil, ker niso še domači kateheti ter brezverske šole spreobrnil, bode res treba poklicati misijonarje iz Afrike nazaj.

Goriški poslanec.

(Zakasnjena.)

Oj blaženi čas,
ko prišel je glas
od nove volitve!
Poslanec zdaj spet,
od prešnjih je let,
zdaj konec je bitve.

Kaj, Gabršček. zdaj,
šopiriš se, kaj,
saj padel, si padel!
Gregorčič, Alfred
sta zmagala spet,
kaj čast si jim kradel!

Naučil grof se-
zdaj v Afriki je
slovenščine mile.
Na shode sedaj
bo hodil v vsak kraj,
moči so zdaj čile,....

Oj blagor ti, kmet,
bremen boš otet,
Alfred te odreši.
Potrebe on ve,
ki tarejo te,
tedaj te že reši...

Jože.

Körber in desnica.

Körber: Draga, usmili se me, vendar — ljubi me! Ne zaupaš mi ker ne govorim tistih jezikov, katere ljubiš ti! Glej draga, saj že učim **češki**, in **slovenski** pride tudi na vrsto.

Desnica: Prisezi mi zvestobo, sosebno pa to, da ne boš nikoli koketoval z ono drugo tam — levico!

1.

Svet so Slovani orali
V solčnih vaseh stanovali;
Jedali hlebee maslen
Kroj pa nosili volnen

2.

Žili so švabski pradedje
Kakor po šumi medvedje,
Žrli surovo meso.
Skrivali v kožo telo.

Vojak v zadregi.

Kuharica: Gotovo misliš iti kam drugam na večerjo Lojzek, ker se delaš, kakor bi bil sit. Hitro mi poješ prato s krompirjem.

Vojak: Oh ne Mica, tega pa nikdar ne misli, le fižola sem se pri Lenčku preveč nabasal.

Dvounno.

Šef nabrežinske postaje brzojavi v Trst: »Burja je tri okna razbila, kaj čem ž njo?

Iz tržaške postaje dobi odgovor: »Ako se gospodična Burja ne poboljša, pa jo preč pošljite.

Zakaj hočejo Lahi, da bi ostali Ščedenci na vse večne čase Servolani.

To le za to, ker »servolan« pomeni hlapec, in italjanski triestini, bi hoteli, da jim vedno služijo z bigami.

Škedenj na Dunaju.

Kadar je Hortiš v parlamentu ustal in začel brati »protešt« so vsi nemški poslanci nategnili ušesa, češ zdaj so zopet Slovenci dobili kakšen velik italjanski »peršut« za veliko noč. Ko so pa slišali o škedenjskem pečatu, so od nevolje usedli se na klobuke.

Na Triglavu.

Raz ponosnega Triglava
Radostnim okom zrem okrog,
Tukaj teče bistra Sava
Duh moj spremlja njeni tok.

Raz ponosnega Triglava
Drago zemljo zrem in rod
Tvoja — mila majka Slava
Tvoja zemlja je in rod.

Ahasver.

Iz parlamenta.

»Ako je v Slovanih narodni čut že tako razvit, jeli mogoče, da isti ugasne kedar kedo — vojaško suktnjo obleče.«

Herold.

Ženska.

Dekleta so zvite,
njih misli prikriti.
Kar one žele,
kaj mislijo v sreč
nikdo ne umé.

Jože.

Zapeljivki.

Ogenj v sreč tebi je gorel,
ko na strani tvoji sem sedel.
Milo si pogledovala,
rada bi me zapeljala.
Da bi vedelo, kako preziram te,
ti neumno in popačeno dekle!

Jože.

Mihce: »Kakšna razlika je med »Progresom« in »Demokratio«?

Jakec: Razloček je le ta, da prvi imajo že polne žepce, drugi pa prazen, ter bi jih radi polnili.

Ali je kaka razlika med liberalci in klerikalei? Po mojem menenju bi bila le ta mogoča: da so liberalski volkovi v beli, a klerikalni volkovi v črni ovčji koži.

Pozimski pušlec.

Narodna.

Po zimi rožce ne cvetó,
Ah ljubca kakšen pušlec bo?
Bo pušlec zelen rožmarin
Ljubezni zveste živ spomin.

Dobro pomni.

Lepšega na svetu ni,
Kakor je ljubezen
Da se ti ne pokazi
Bodi ž njo oprezen.

Vrag je:

V koži ovčice
Star lisjak,
Pisanih grehov
Zviti prvak.

Zgodovinski obližek.

Vprašanje:

Zakaj li vse zapušča me
Kaj neki storil sem ljudem,
Zakaj nihče ne ljubi me
Kaj hud'ga storil sem ne vem?

Odgovor:

Povem ti jaz; poboljšaj se
Pa vsakdo bode ljubil te:
»Resnico prerad poveš«
To je prijatelj, kar ne smeš.

Ahasver.

Srečna Italija.

Na Laškem bodo zdaj naprej rekrutirali potlanee iz jetnišnice. — Prvi začetek se je že sponesel. Batacehi 21-letni študent na jetniški univerzi je postal poslanec. —

Ključar

Benesch iz Celja ne more še danes razumeti, kako je prišla njegova hiša v roke dr. Serneca. — On še vedno, upa, da mu jo gospod doktor vrne v plačilo, ker je na »češki večer« tako zvesto stražil odvetnikov dom.

Pozor cenjeni naročniki!**Memento čast, naročnikom.**

Lansko leto smo poslali med svet 72000 Brivcev. Pomisljijo naj cen. naročniki, koliko je stal papir, tisk, slike, pošta, vpravnništvo in drugi stroški. Kedor ni poslal še lanske naročnine ni Brivčev prijatelj — naj je še naročen ali ne.

Vpravnništvo.

Dopisi.

Iz Ljubljane. Brivče moj kosmati, Bog ve kot se spet klatis s svojimi burkami, da Te tako dolgo ni v Ljubljano, kjer je strašno veliko kšefta za Tebe in Tvoje pomagače. Pred vsem pa si kupi lep, novi frak, hochelaster in pa škornje »mesikajnarje«, ki bodo pravili »škip škrap«, da boš imponiral, kajti bljubi moj kosmatinec, veš tukaj ne boš imel opraviti z »gmajn folkem« ampak — poslušaj dobro! — Z baronovkami! (Pred besedo »baronovke« moraš postaviti prepozicijo »pseudo«.) Zdaj boš pa mogoče mislil: »Kakšne device so pa zopet to?« Le potrpi, počasi boš zvedel vse. —

Ali veš, kje da je, Poljanska cesta? — Mislim da. Če greš toraj po cesti, vidiš na nekej hiši blizu tako-le napisano:

»Zavod gojenk baronovke Lichtenthurn-ove.« Vidiš, dragi moj bradač, to so tiste »pseudobaronovke«, katere jaz mislim. Zdaj se bodeš pa mogoče izgovarjal: »Kaj še imam pa tam opraviti? Saj so same poštene dušice.« — Oh kako se varaš če tako misliš! — To so Ti ptičke, da ne najdeš kmalu takih! — Glavni njih greh je, da vlečejo od prve do zadnje vse na švabsko plat, čeravno jih je veter iz slovenskih kmetijskih hiš skupaj nanosil! — Prepričan sem, bradati moj Brivče, da ko si to prečital, si se same groze stresel hujše, kot Ljubljana o potresu, toda je že tako. Na zahtevo Ti lahko navedem dokazov.

Dalje. Ne vem kaj me je zadnjič gnalo k Lazaristom. Pele so pseudobaronovke. Joy mene, Brivče moj, tisočkrat Boga zahvali, da nisi bil zraven, kajti ne vem, kakšna bi steboj bila. Da ne lažem, nisem mogel poslušati pol pesmi, ampak ker imam že sploh slab želodec ter ne morem vsega prenesti — tudi te »babilonske zmešnjave« nisem mogel, moral sem bežati, da mi ni slabo prišlo. Zdaj si še le tolmačim, zakaj je-ako sem dobro videl na cerkvenih vratih zapisano: »Psov ne v cerkev pustiti! Kajti bojé se, da ne bi prišel notri kak tešé pudl in da bi se ne zgodila nesreča, ako bi slišal to divije vpitje. Čeravno razumem petje ravno toliko, kakor zajec bobna, pa da so takrat jako zavozile, to je jasneje kot »štifelbiks.«

Poberi tedaj svoja instrumente in požuri se sem! Prinese s seboj peščenega mila, da bo več izdalo in boš prej gotov. Če pa nimaš ravno britve, pa vzemi kak pipec, če tudi je skrhan — ter obrij jih prav pošteno.

Anti-baron.

Sv. Ana pri Trstu. Boter Brivče, vzemi seboj vse orodje in hitro jo udari k našim dekletom, pazi pa da se ne zmotiš, ker so nekatere nedolžne te pusti. Potrkaj na vrata pri Šarinkah in vprašaj kako so se veselile na veselici pevsk. društv. »Vesile.« Ali so jim res tako dobro dišale tiste krasne laške pesmi v škodnjiški koftariji. Po vsej vasi je odmevalo. — Kliale so menda laške šijore ker pa jih le ni bilo — ostale so same. Brivče, nikar ne misli, da so bile same Šarinke, so bile tudi take ki so vipavske krvi; njih »nono« še zdaj nosi kratke hlače. Ali si slišal Teresko od Naceta kako se je hvalila, da italjanski mladenči jih bolj spoštujejo kakor domači.... in da lepše govore tisti sladki »ši, ši, Juea mi e ti.« in Mikica od Pišturja je tudi

pritrčila, da ima tovaršica »ražun.« Jutro božje jih je počasi spravilo domu, pa seveda treba je bilo še eno zapeti »per furlan«, da bodo ložej zaspale. Oj Brivec oj, britve tvoje oj, prinesi jih seboj!

Iz Starega trga. Pod tem naslovom se je drznil 1. marca t. m. neki, zaradi njegove potuhnjenosti, daleč na okoli poznani človeče, brez vsakega vzroka, prašiti pridnega služabnika na parni žagi v Markovu. Ne naštevajoč njegovih slabosti, opozarjam samo na dopis, kateri tudi ni po njegovem lastnem »vzoreu izdelan«; imel je namreč »duhovitega pomagača«, ali vzlic temu naznanjam obema, da smo dopis z velikim smehom čitali, in vsak brez izjeme, je to smatral za budalost. No, saj pa tudi ni čuda, da je bil tako neslan dopis, bili so ravno nekako pustni dnevi, in ako se ne motim še celo pustni torek — imendan vseh norcev. Žalibog, da dotičnemu ne more Brivec do živega priti, da ga nemore obriti; lahkoumevno kjer on nima še nič kosmatin, nasprotno pa mlečne zobe in pa dolg jezik. Dragi Brivec! napravi si, kjer tu z britvijo nič ne dosežeš tako pripravo, da tudi nesramne jezike odstraniš.

Markovljan, ki je Teb' dobro znan.

Iz Livka. Dragi Brivec! Na kobariškem balu nisi dobro obril tistih dveh seničic iz Livških-Ravni, ker si imel premalo žajfe, torej obloži se zopet z žajfo in napoti se na rajžo po soški dolini. Pa ne pravi med potjo Sočanom, kaka smola se je pripetila seničicam na kobariškem trgu. Poslušaj toraj: te po vsej soški dolini dobro znane seničice so prišle na trg pa se okoli ozirale, da bi jim kedo kaj nakupil in glej ali je čudež ali smola tu so dobile od Rezjana čebulo in zibelke v spomin. Torej dobro nabrusi britev, ker bodeš imel veliko dela pri teh seničicah predno jih bodeš za dobro obril.

Vsegavednež.

Sv. Ivan pri Trstu. Dragi »Brivec«, prav za gotovo smo te pričakovali na oni »srečni torek« k razdelitvi Desepijeve zapuščine ubogim naše fare. Da bi jih slišal kako so vdove kričale in klicale »Brivec« na pomoč. In kako lepo »žornado« bi imel, padla bi gotovo krona, če ne cel petak. Ti ki si močan in velik bi si že bil priril do mize na kateri je stal gospod. In kaj misliš zakaj je stopil na mizo, meni se zdi, da je ložej videl — močne in bogate. Lačne stare in osivljene vdove se niso upale v tako vojsko. Ti bi bil gotovo drugače izvršil to delitev; mežnar bi ti šel na roko, saj je imel listo ubogih.

Starašini tudi poznajo »reve« našega okraja. Pa vrag je že, da kjer se denar deli — pravice nij. Da bi »Brivec« bil stal na vratih sakristije oni dan, pa bi bil videl blede razkuštrane žene odhajati; ene so stiskale nekaj v roki, druge so pa molile leseni očenaš. Iz Trsta gredé sem poslušal včeraj dve ženici, ki so se pogovarjale.

— Botra ste prišla kaj vi?

— Že peti bot sem bila tam pa nisem mogla do kaplana. Če nisem se umaknila so me še zmastili, pomislite. Stari Čebajt in če se ne motim tudi Skico sta bila amaro, njima se je posrečilo.

— Lepo so naredili botra. Jaz ki imam pet otrok, eden leži že tri leta bolan — sama sem vdova, če tudi sem se lepo priporočila naj ne zabijo name, pa kaj sem dobila; kar vidite tukaj na dlani — nič.

— Kaj pa Mijotovka z sedmimi otroci. Nje oče je polovico življenja »ofrau« na kori; kako bi ji dobro prišel petak za »fet«. Vidite botra tako je s Tončko od Štoka in deset in deset drugih.

— Kaj čete gosp. kaplan je nervozen.

— Če je on nervozen, so pa naši otroci lačni. Tako vidite botra, človek čaka, da bi dobil za par šulncev ali za flanelo — pa mu jo drugi pred nosom odnesejo.

Dragi »Brivec«, ali je bilo treba vseh tek kletev in jez, ko bi ne bili gospodje v farovžudelali vse tako na svojo roko. To ni bilo prov, peš bašta.

Kronca.

Iz Šmartna pri Litiji. Slučajno ni bilo našega obč. tajnika doma, pa se je vsedel naš modri g. župan, in dopolnil »delavske bukvice«, katere mu je pa sl. c. kr. okr. glavarstvo vrnilo.

Bukvice sem po naključju dobil in po njih posnel popis v »eksempele« mlajšim županom.

Ime in priimek: Franc Cine

Rojstveni kraj: tamalakostrevnea,

Rojstveno leto: taužent vuosemstu pjet in sosedeset,

Domovinska občina: kostreunea,

Stan: hlape gre h knapm,

Vera: Kristjan,

Opravilo: pr Lovšet smere seka.

Postava: bi naruodn,

Lasje: veliki,

Oči: zaspane.

Usta: dvet centimetrov šroke, (dotični je moral široko ziniti da mu je g. župan z metrom zmeril usta)

Nos: tumpast,

Posebna znamenja: desn rokav pr rekle raztrgan, k' ga noga boli, na levi nogi compato.

Fodpis izdavajočega obč. oblastva: Johan Brejznkar ta nov gspu župan u Šmartu pr Letti.

Dopoved o šolskih razmerjih in o pridobljeni šolski omiki: u kostreune nej šule.

Ime in stanovališče očetovo: Polonov jager Cine,

Privoljenje za ustop v delavno ali učno razmerje je dal: jest pa občinski zbor

Oče: Cine,

Varuh: Jerob,

Občina kjer dotični prebiva: en cajt drva seka, pol pa gnoj voz,

Prostor, pristojno politično, oziroma cesarsko policijsko oblastvo vpišuje pristavke o potni izkaznici: nejma nč izkaznice k še nej biu sudat, na mesto tajnika spisov sam gspu župan Johan Brejznkar pa sam poterdu.

Ljudje pa pravijo, da nimamo v Šmartnem fejest župana, saj je bil z enim glasem izvoljen pa še ta je bil žegnan.

Ive Rolaus.

Dolenja Branica. Pri nas je neki mladoletni štiridesetletni fant poiskal dekle, ker se mu je zdelo, da je zrel za zakonski stan. Vendar ni bil popolnoma prepričan ali je ali ni »tauglih« zato je prašal modrejše za svet. — In res svetovalec mu pri litru odsvetuje: Janez nikar se ne ženi, ta je težki stan. Lahko še počakaš, da ti lasje in brada pojde v evetje, potem pa si za vsako rabo. Dekle si pa lahko dobi, kakor cibe, ki se v žakelj lovi — Kadar se ta fant poroči — bo luna svetila svatom dopolunoči. —

Skesani kos.

LETIGRAMI.

Montecarlo. Strela je udarila med igralce pri jasnem nebu. Vsi mrtvi le 31 živih. Katastrofo so povzročile nove karte, ki so dober prevodnik elektrike.

Fran-Josip Land 15. 2.35 popol. Medved je pogal v beg straže, ki so varovale gimnazijo ter udrl v osmi razred. Hotel je požreti vse dijake in profesorja. Bežali so mu vsi. Podrl je klopi in tablo. Baraba ga je pregnal.

Fran-Josip Land 16. Ministerstvo Šponga je zaukazalo Barabi strogo postopati z dijaki, ki so bežali pred medvedom, in jim zapovedati da popravijo klopi v soboto popoldne.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonialnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisane. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Najcenejša kupčija

dokler je v zalogi.

2.20 gld. stane niklova — remontoir — žepnica z verižico in skatljico.
4.65 gld. prava srebrna — remontoir ura s posrebr. amer. verižico in etui.
4.90 gld. srebrna damen rem. ura z posr. verižico.
11.50 gld. prava z 14 kar. zlata rem. župnica z skat. in eleg. verižico.
Ura je garant. na tri leta
1.50 gld. velja 6 kar. zlat.

pretan s kamnom. — Pošiljatev na povzetje ali po nakaznici. — Blago, ki ne konvenira se tekom 8 dneh spet sprejme in denar vrne

Bratje Hurviz

(Eksportna hiša.)

Krakovo, Stradon 17.

Bogato ilustr. katalog ur, zlatanin in srebrnin znižanimi cenami na razpolago. —

Agentje se iščejo.

Pozor!

Opozarjamo one čast. naročnike, ki so nam na dolgu lansko naročnino, da nam jo čim prej pošljejo, ker vendar ne bodo zahtevali, da se jim Brivec zastoj pošilja — Ako naročniki ustavijo plačevanje, zapre tudi Brivec svojo brivnico. To je jasno kakor solnce. — Upravništvo.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 z alož. kapitala.

Asikuracije so znašale:

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

K r ě m a

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj se tudi vedno mrzla jedila. — Udani

Ant. Babič.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manifakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderei najnovejšega kroja. Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzoreci na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova šte. 28.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurško opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Čemu v Ameriko

ko si doma lahko denarja zasluži, kdor zna brati in pisati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtik pismih z napisom: »Ne v Ameriko!« poste restante v Ljubljano.

I. V ČIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje možke obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatev v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatev se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopolnjem rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo št. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpologo.

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerkice. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravištvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.**Prva slovenska trgovina z železjem****Konjedic & Zajec**

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892	gld.	17.663.76
"	1893	"	38.245.13
"	1894	"	49.741.66
"	1895	"	88.644.52
"	1896	"	125.448.27
"	1897	"	164.907.79
"	1898	"	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 je izšel.

Koledar se prodaja po knjigarnah in tobakarnah v Trstu, Gorici, Celju, Kranju, Ljubljani in na postajah južne železnice.

Cena 30 nov. (60 h. po pošti 35 nč. 70 h.)